

и Италії, и въ сичкы-те тїа мѣста донатисти-
те имаха свои єпископи.

Глава 35.

За отцѣпюванѣто на Мелетіани-те.

Ез таꙗ годинѣ, когато стана отцѣпюванѣ
въ Каѳидонѣ, стана и въ Єгипетъ друго отцѣпю-
ванѣ отъ Мелетіани-те. Александрийскій атѣ єпи-
скопъ Петръ извержи отъ чин-атѣ єпископскій Ме-
летіј єпископъ Лукскій, градъ Єгипетскій, изви-
нающи сѧ, ушъ че Мелетій принесалъ жертву на
Ідоли-те въ гоненіе-то Діоклѣтианово. Но Мелетій
призра извержененіе-то, и сложеши въ енорії си
літбрїжъ, и рѣкоположи мнозина. А кѫто са
опредѣли Мелетій соборно, да въ єпископъ въ град-
атѣ си престана отцѣпюванѣто.

А когато стана єпископъ Александрийскій А-
данасій, соединихасѧ Мелетіани-те и Аріани-те, и
го наклеветиха на Константина, че въ причина на
смѹшенїя и на раздѣленіе-то на церква-та, и че
употрѣблява много строгости, кѫмъ това. Кон-
стантинъ же писа писма на народ-атѣ Александрий-
скій и на Аданасія, и ограничи онїа, кой-то има-
хა противни мнѣнїя върхъ Аданасія, а него под-
крепи, и тѧка повѣрна спокойство-то на церква-та.

Глава 36.

За єресь-тѫ Аріевъ.

Арій Ликийскій вѣше чевовѣка ученъ, кой-то
кѫто стана сващеникъ въ Александриї, опредѣли-